

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Defensio || Philippi Melan||chthonis Contra || Iohannem
Ekivm || Theologiae || Professo||rem**

Melanchthon, Philipp

[Wittenberg], 1519

VD16 M 2926

6 Nō est in epistola nostra Christum dum
Petro dixisse, pasce oves meas, post hoc Aposto-
lis parē p̄tātē traditam &c. Sed sic post parē po-
testatē traditam, ī, postq̄ par potestas tradita est.
Accipite &c. deinde dictū Petro, pasce &c. Hic si
vel grammaticas, quos dicit, consuluisse et Ekius
epistolam nostrā nō adulterasset, vides Eki redire
me ad crepidam. Neq; periculū est vllum, ne hoc
loco Martino inuidiosi perte reddamur, qui tam
probe de nostris iudicaueris.

7 Maccabœorū libris tantū esse auctoritatis,
quantū est Euangelio palam dixit, nec est vt infi-
ciari possit, quanq; nescio quor dissimulat, & ne
mini obscurū est, quā recte id dictū sit, qui modo
Hieronymū viderit, qui sic ait, sicut ergo Iudith &
Thobie & Maccabœorū libros legit quidā Ecclesia,
sed inter canonicas scripturas nō recipit sic & hęc
duo volumina, s. Sapientiā & Ecclesiasticum ad
ędificationem plebis nō ad auctoritatem ecclesias-
ticorū dogmatū confirmandam. Est ergo inter
libros Ecclesię discrimen, quę alios libros aliter re-
cipit, vt non sit consequaneū hic liber est in nūero
nostrorū, igitur est scriptura Spūss sancti.

8 Temere nos Ambrosium inuadere accusat
Ekius, sane hoc loco dignus, quem paulo durius
tractarem. Evidem de Matth. loco dixi, tum quę

ille interpretatur Lucē est. At vero primū constat
aliū esse aduersariū apud Lucā, nempe a quo cu-
randū est vt libereinur, aliū apud Matheū, qui cū
cōuenire nos oportet, in quē asperius dixi ppter
eos quibus placabile & vt dicunt veniale videtur,
negare inimico benevolū animū. In summa, ī eos
qui ita nobis prēcepta consilijs tēperarunt, vt lōge
inferius sit Christianū esse, quā probum ethnicū.
Quanq̄ & ille apud Matth. locus amplius quiddā
prē se ferre mihi videtur, eo q̄ sit in grēcis αντι-
λικοσ. Deinde carcerem per tenebras exteriōres
apud Matt. exponit Ambroſī, quē inferiorū pcul
dubio descriptio est. Deniq̄, qđ videtur patrocī-
nari Ekio, simpliciter figura quadrantis significari
vult culpę cōpensationem, & sicut textus dicens,
donec reddas extremū quadrante, nō ait aliquādo
reddi extremū quadrante, ita Ambroſius dicens,
figura quadratis significari culpę compensationē,
non addit fieri eam in mortuis compensationem,
immo refragantur quedā aperte, si ad compensa-
tionē pœnarę in mortuis trahere velis. Breuius ex-
pediero locū si iuxta crebram figuram cū grēci tū
hebraicī sermonis verbī donec exponam, id quod
oportet. Ambroſio nihil vt vides adimo. Quanq̄
ab eo sicubi a germano sensu variat, dissentire cre-
do, non est flagitiū. Porro & in eo apud Lucā ca-
pite de quadrante multa philosophatur, cū in grē-
cis nō sit nisi λεπτον εσχατον qđ partē quadratis

B iii

dicunt. Quid? quod ille de diabolo differit ne ipsi
quidē Hieronymo probatur? Hic q̄ ait obscurari
me, bene habet. Nam non ingratū est sub umbra
Ekiani nominis delitescere.

¶ Obiter ad pauca respōdimus, sunt & alia
in Ekij libello quę vt verbis excus ē, puto nō mag-
nopere referre, nempe quę res ipsa in notariorum
cōmentarijs descripta declarabit. Nam & hec, si li-
cuissit, silens maluerā prēterire. Immodeste a me
in illū ne verbum quidē vllum dīctum est. Proinde
vicissim obtestor caussa pugnet non contumelij,
debemus, n. charitati, quā cupio, ita me deus amet,
ex animo inuolatam illæsām q̄, q̄ vero crassiores
nos putat, quā vt de sublimibus theologorū quæ-
stionibus aliquid attingamus, nō displicet. Modo
pmitrat & vulgus Christianū de pijs nōnūq̄ quæ-
stionibus colloqui atq; adeo nos, qui a theologie
studiiis nō oīmino abhorremus, id genus sacris de-
liciis animūm nonnūq̄ pascere. Quāto satius erat
paruulos, in quibus nos quoq; sumus, fauore ac
studio animare, ad pias literas, imo etiā siquid de-
linquerent per imprudentiā, conniuere, quā huius-
modi tragicis vocibus deteriere. Vale mi lector, &
defensionē nostram boni cōsule. Nā & ipē testis
erit Ekius potuisse me hanc caustam plēnīq; locis
inuidiosius agere, si animo liberius indulsi em.
Iterum Vale ex inclyta Saxonie Vuiteberga.